RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 210.819 van 31 januari 2011
in de zaak A. 191.084/X-14.034.

In zake : de b.v.b.a. HERPAL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim De Cuyper
kantoor houdend te 9100 SINT-NIKLAAS
Vijfstraten 57
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ciska Servais
kantoor houdend te 2600 BERCHEM
Roderveldlaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 15 januari 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 23 oktober 2008 van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende verwerping van het beroep, ingesteld door Carl de Braekeleer voor DLV, namens de b.v.b.a. Herpal, tegen het besluit van 13 augustus 2008 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel waarbij de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het regulariseren van een vleesvarkensstal op een perceel gelegen te Rijkevorsel, Salmmeirweg 17, kadastraal bekend sectie H, nr. 127/b.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 192.242 van 7 april 2009 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Eric Lancksweerdt heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 oktober 2010.

Kamervoorzitter Roger Stevens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Saartje Callens, die loco advocaat Wim De Cuyper verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Philippe Van Wesemael, die loco advocaat Ciska Servais verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lancksweerdt heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij exploiteert een vleesvarkensstal gelegen aan de Salmmeirweg 17 te Rijkevorsel, op een perceel kadastraal bekend sectie H, nr. 127/b.

Overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan Turnhout ligt het perceel in agrarisch gebied.

3.2. Op 11 mei 1971 wordt aan de toenmalige eigenaar van het betrokken perceel door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel een bouwvergunning verleend voor een kweekvarkensstal en een open zeugenbeloop. De bouwvergunning bepaalt dat “de werken of handelingen waarvoor vergunning is verleend, (...) niet langer dan tot 11/5/1972 in stand (mogen) blijven”.

De verzoekende partij neemt in 1995 de exploitatie van de inrichting over.

3.3. Op 5 augustus 2004 wordt met betrekking tot de stal een proces-verbaal opgesteld wegens inbreuken op de wetgeving op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening. Het proces-verbaal stelt vast dat de stal werd opgericht met een lengte van 57,60 meter (54,3 meter van het eigenlijke stalgedeelte en 3,3 meter van het kleine bijgebouw dat vooraan werd bijgebouwd). Bij de dienst stedenbouw van de gemeente Rijkevorsel is enkel de bouwvergunning van 11 mei 1971 gekend waarbij een stal met een lengte van slechts 27,5 meter werd goedgekeurd.

3.4. Op 20 december 2007 verleent de verwerende partij een hernieuwing van de milieuvergunning voor de exploitatie van de vleesvarkensstal.

Tegen deze vergunning werd een beroep tot nietigverklaring ingesteld (gekend onder rolnr. A. 187.428/VII-37.153). Met het arrest nr. 197.987 van 19 november 2009 werd deze milieuvergunning vernietigd.

3.5. Op 1 april 2008 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de regularisatie van een vleesvarkensstal.

3.6. Er wordt een openbaar onderzoek gehouden, waarbij vier bezwaarschriften worden ingediend.

3.7. Op 30 juli 2008 geeft de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een voorwaardelijk gunstig advies :

> "VOORWAARDEN
> - Voor de gevels in cellenbetonblokken dient een paneel met rood gevelsteenmotief of een rode bakstenen muur gebouwd worden.
> - Er dient een nieuw windbreekgaas geplaatst te worden.
> - Het bedrijf dient de nodige verfraaiingswerken uit te voeren om te voldoen aan de huidige milieunormen, bvb. inzake verluchting, mestopslag, …
> - Rondom het bedrijfsgebouw dient een groenscherm aangeplant te worden tijdens het eerstvolgende plantseizoen na het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning. Deze beplanting dient uitgevoerd te worden met 2 en waar mogelijk 3 (bvb. aan de linkerkant van de stal) rijen hoogstammige bomen, aangevuld met een dichte onderbegroeiing van streekeigen struiken, zodat een dichte houtkant als zichtscherm kan worden ontwikkeld. Waar mogelijk is dit groenscherm minstens 6m breed. Deze beplanting dient doorlopend en op een vakkundige wijze onderhouden te worden teneinde zijn afschermende functie optimaal te behouden".

3.8. Op 13 augustus 2008 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel de gevraagde regularisatievergunning. De vergunning wordt in essentie geweigerd "omwille van het groot aantal bezwaren en omdat de leefkwaliteit van de omwonenden in het gedrang wordt gebracht".

3.9. Op 29 augustus 2008 stelt de verzoekende partij administratief beroep in tegen deze weigeringsbeslissing.

3.10. Op 23 oktober 2008 verwerpt de verwerende partij het ingestelde beroep en weigert zij de regularisatievergunning.

Dit is het bestreden besluit.

Het is als volgt gemotiveerd :

"DEEL I: WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

1. Ontvankelijkheid:

Het beroep tegen voormeld collegebesluit werd ingesteld door de heer De Braeckeleer Carl voor DLV namens BVBA Herpal.

De beslissing werd beroeper op 22/08/2008 ter kennis gebracht.

De poststempel van de aangetekende brief met het beroepsschrift is gedateerd op 29/08/2008 en geldt als bewijs van verzending. Het beroep is binnen de gestelde termijn van 30 dagen ingediend. Conclusie: Het beroep is ontvankelijk.

2. Adviesverlenende instanties:

a) Verplichte en bindende adviezen: geen

b) Verplichte maar niet-bindende en facultatieve adviezen:

- Het college van burgemeester en schepenen heeft naar aanleiding van het beroep op 11/09/2008 het eerder ongunstig standpunt bevestigd.
- Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling van de Vlaamse Overheid heeft voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht over de aanvraag op 25/04/2008. Dit advies luidt, samengevat, als volgt: 'Het betreft de regularisatie van de omvorming van een zeugenstal, waar vroeger een bouwvergunning voor zou verleend zijn, naar een vleesvarkensstal voor ca. 800 vleesvarkens door een beroepslandbouwer. Het bouwperceel is aan de rand van het agrarisch gebied gelegen, nabij woongebied. De milieuvergunning voor het houden van ca. 800 vleesvarkens zou in beroep ingewilligd zijn. De afdeling verstrekt gunstig advies op voorwaarde dat effectief een bouwvergunning bekomen werd voor een zeugenstal en in overeenstemming met de bepalingen van de milieuvergunning.'
- De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar heeft voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht over de aanvraag op 30/07/2008. Dit advies luidt samengevat als volgt: 'Gunstig.

Voorwaarden

- Voor de gevels in cellenbetonblokken dient een paneel met rood gevelsteenmotief of een rode bakstenen muur gebouwd te worden.
- Er dient een nieuw windbreekgaas geplaatst te worden.
- Het bedrijf dient de nodige verfraaiingswerken uit te voeren om te voldoen aan de huidige milieunormen, bvb. inzake verluchting, mestopslag,...
- Rondom het bedrijfsgebouw dient een groenscherm aangeplant te worden tijdens het eerstvolgende plantseizoen na het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning. Deze beplanting dient uitgevoerd te worden met 2 en waar mogelijk 3 (bvb. Aan de linkerkant van de stal) rijen hoogstammige bomen, aangevuld met een dichte onderbegroeiing van streekeigen struiken, zodat een dichte houtkant als zichtscherm kan worden ontwikkeld. Waar mogelijk is dit groenscherm minstens 6m breed. (D)eze beplanting dient doorlopend

en op een vakkundige wijze onderhouden te worden ten einde zijn afschermende functie optimaal te behouden.'

3. Openbaar onderzoek:

De aanvraag werd openbaar gemaakt. Er werden 4 bezwaarschriften ingediend, waarvan 2 identieke en één anoniem.

Samenvatting van de bezwaren:

- Geurhinder/verluchting veroorzaakt overlast/ stallen zijn niet ontworpen voor mestvarkens, het dak is te laag
- Verkeersoverlast
- Afstand tot dichtstbijzijnde woning wordt niet gerespecteerd
- Illegaal exploiteren van een 5 keer grotere inrichting
- Opslaan van mest in open lucht
- De stallen zijn bouwvallig en de hygiënische toestand slecht
- Groenscherm ontbreekt
- De eigenaar woont niet in de buurt.

De inhoudelijke behandeling van de bezwaren wordt verder in dit besluit opgenomen.

4. Relevante wetgeving:

Het eigendom is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan, noch binnen de grenzen van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

Volgens het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan Turnhout situeert de aanvraag zich in agrarisch gebied.

De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven bevatten.

De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemming volgens het gewestplan.

Watertoets: Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of een mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

De voorliggende aanvraag voorziet de mogelijkheid van het bouwen en/of verharden van een aanzienlijke oppervlakte (> 75m²), zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit dient te worden gecompenseerd.

Artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 1/10/2004, houdende de vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratie-voorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater, stelt, dat indien de stedenbouwkundige vergunning betrekking heeft op het bouwen van landbouwbedrijfsgebouwen, zonder bedrijfswoning, de plaatsing van een hemelwaterput niet verplicht is mits een oplossing in overeenstemming met de artikelen 5 en 6 wordt voorzien.

Artikels 5 en 6 van het besluit hebben betrekking op het plaatsen van een infiltratiebekken of vertraagde afvoer voor het hemelwater.

Er is een infiltratievoorziening van 49m2 gepland.

Conclusie m.b.t. de legaliteit: De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemming. Er dient te worden voldaan aan het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004, houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater en latere wijzigingen.

DEEL II: VERENIGBAARHEID MET DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De afstandsregel bepaalt dat deze bedrijven mogen worden opgericht op ten minste 300 m van een woongebied of ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied.

Voor de uitbreiding van bestaande bedrijven, die gelegen zijn binnen deze strook van 300 m of 100 m, geldt de afstandsregel niet.

Onder bestaande bedrijven worden begrepen, bedrijven die bestonden op het ogenblik waarop in het ontwerp-gewestplan of in het gewestplan een woongebied of woonuitbreidingsgebied wordt aangeduid naast het agrarisch gebied.

Dit is hier het geval. Voor de oorspronkelijke stal werd een vergunning afgeleverd in 1971. Dit is voor de vastlegging van de bestemmingen op het geldend gewestplan Turnhout bij koninklijk besluit van 30 september 1977.

De strook woongebied langs de Vonderstraat bevindt zich op ongeveer 150m van het bedrijf. De dichtstbijzijnde zonevreemde woning langs de Salmmeirweg bevindt zich op ongeveer 80m afstand.

De bezwaren hebben voornamelijk betrekking op geurhinder, insectenoverlast, verkeersoverlast, enz. Deze bezwaren zijn niet van stedenbouwkundige aard.

Met betrekking tot het bezwaar in verband met het vrijwaren van voldoende afstand tot de bestaande woningen, wordt erop gewezen dat het in casu weliswaar de uitbreiding van een bedrijf betreft en de afstandsregel bijgevolg niet geldt, maar dat niettemin rekening dient te worden gehouden met de leefkwaliteit van de omwonenden en de goede aanleg van de plaats.

Wat het bezwaar in verband met het gebrek aan toezicht op het bedrijf betreft, wordt opgemerkt dat zich geen exploitantenwoning bij het bedrijf bevindt. De vergunning daarvoor werd op 21 juni 2007 geweigerd ten gevolge van het ongunstig advies van de afdeling Duurzame Landbouw, volgens welk de rentabiliteit van de stal te beperkt was om het oprichten van een exploitantenwoning te verantwoorden.

De varkensstal werd opgetrokken in een combinatie van rode baksteen en gecementeerde cellenbetonblokken. De cellenbetonblokken zouden rood geverfd worden. Dit is onaanvaardbaar.

Op het plan wordt aan de bovenkant van de zijgevels een windbreekgaas voorzien. Op de aanwezige foto’s blijkt dat er plastiek is gespannen.

Het groenscherm van ca. 2m breed aan de oost-zuid zijde en zuid-west zijde van het gebouw volstaat niet.

Voor deze aspecten wordt verwezen naar de voorwaarden gesteld in het advies van 30 juli 2008 van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar.

De deputatie volgt het ongunstig standpunt van de gemeente. Ze is van oordeel dat de uitbreiding van de bestaande stal zich niet op aanvaardbare wijze in de omgeving integreert, dat de leefkwaliteit van de omwonenden en de goede plaatselijke ordening in het gedrang wordt gebracht.

Conclusie m.b.t. de opportuniteit: De aanvraag kan uit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet worden aanvaard".

IV. Onderzoek van de middelen

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekende partij zet het enige middel als volgt uiteen in het verzoekschrift :

"ENIGE MIDDEL

Genomen uit de schending van het begrip goede ruimtelijke ordening, van het artikel 4 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, van het artikel 53 § 3 van het Coördinatiedecreet van 22 oktober 1996 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de formele en materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verwerende partij heeft op 23 oktober 2008 beslist om de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning te weigeren. In het bestreden besluit oordeelde zij dat de aanvraag wel in overeenstemming is met de gewestplanbestemming van agrarisch gebied, maar niet verenigbaar is met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening. Zij motiveert deze beslissing zeer summier als volgt

'DEEL II: VERENIGBAARHEID MET DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De afstandsregel bepaalt dat deze bedrijven mogen worden opgericht op ten minste 300 m van een woongebied of ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied.

Voor de uitbreiding van bestaande bedrijven, die gelegen zijn binnen deze strook van 300 m of 100 m geldt de afstandsregel niet.

Onder bestaande bedrijven worden begrepen, bedrijven die bestonden op het ogenblik waarop in het ontwerp-gewestplan of in het gewestplan een woongebied of woonuitbreidingsgebied wordt aangeduid naast het agrarisch gebied.

Dit is hier het geval. Voor de oorspronkelijke stal werd een vergunning afgeleverd in 1971. Dit is voor de vastlegging van de bestemmingen op het geldend gewestplan Turnhout bij koninklijk besluit van 30 september 1977.

De strook woongebied langs de Vonderstraat bevindt zich op ongeveer 150 m van het bedrijf.

De dichtstbijzijnde zonevreemde woning langs de Salmmeirweg bevindt zich op ongeveer 80m afstand.

De bezwaren hebben voornamelijk betrekking op geurhinder, insectenoverlast, verkeersoverlast, enz... Deze bezwaren zijn niet van stedenbouwkundige aard.

Met betrekking tot het bezwaar in verband met het vrijwaren van voldoende afstand tot de bestaande woningen, wordt erop gewezen dat het in casu weliswaar de uitbreiding van een bedrijf betreft en de afstandsregel bijgevolg niet geldt, maar dat niettemin rekening dient te worden gehouden met de leefkwaliteit van de omwonenden en de goede aanleg van de plaats.

Wat het bezwaar in verband met het gebrek aan toezicht op het bedrijf betreft, wordt opgemerkt dat zich geen exploitantenwoning bij het bedrijf bevindt. De vergunning daarvoor werd op 21 juni 2007 geweigerd ten gevolge van het ongunstig advies van de afdeling Duurzame Landbouw, volgens welk de rentabiliteit van de stal te beperkt was om het oprichten van een exploitantenwoning te verantwoorden.

De varkensstal werd opgetrokken in een combinatie van rode baksteen en gecementeerde cellenbetonblokken. De cellenbetonblokken zouden rood geverfd worden. Dit is onaanvaardbaar.

Op het plan wordt aan de bovenkant van de zijgevels een windbreekgaas voorzien. Op de aanwezige foto's blijkt dat er plastiek is gespannen.

Het groenscherm van ca. 2m breed aan de oost-zuid zijde en zuid-west zijde van het gebouw volstaat niet.

Voor deze aspecten wordt verwezen naar de voorwaarden gesteld in het advies van 30 juli 2008 van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar.

De deputatie volgt het ongunstig standpunt van de gemeente. Ze is van oordeel dat de uitbreiding van de bestaande stal zich niet op aanvaardbare wijze in de omgeving integreert, dat de leefkwaliteit van de omwonenden en de goede plaatselijke ordening in het gedrang wordt gebracht

Conclusie m.b.t. de opportuniteit: De aanvraag kan uit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet worden aanvaard.'

Uit dit citaat blijkt dat verwerende partij de vergunning weigert om dezelfde reden als de gemeente Rijkevorsel de weigering had afgeleverd, met name :

- het feit dat het project zich niet op aanvaardbare wijze integreert in de omgeving
- de vaststelling dat de leefkwaliteit van de omwonenden in het gedrang komt

Dit alles leidt, volgens verwerende partij, tot een onverenigbaarheid met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

Verwerende partij beperkt zich echter tot deze vage en algemene bewering maar concretiseert ze niet : waarom zij van oordeel is dat het project niet integreerbaar is, en/of op welke manier of om welke reden de leefkwaliteit van de omwonenden in het gedrang wordt gebracht, wordt niet vermeld.

Integendeel geeft verwerende partij zelf de argumenten aan waaruit het tegenovergestelde blijkt :

- wat de ‘aantasting van de leefkwaliteit van de omwonenden betreft’ verwijst verwerende partij naar de afstandsregels die in casu gerespecteerd worden. Verzoekende partij valt immers onder de uitzonderingsregel die bepaalt dat de afstandsregel van artikel 11 van het KB van 28 december 1972 houdende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen niet geldt voor bestaande bedrijven.
  Verwerende partij stelt terecht vast dat verzoeker onder voormelde uitzonderingsregeling valt. Met deze uitzondering heeft de decreetgever alle ontwikkelingskansen voor bestaande bedrijven buiten het stedelijk gebied willen bewaren. Zij brengt mee dat de decreetgever zelf geopteerd heeft voor een hogere tolerantiegraad van de omwonenden tegenover de uitbreiding van bestaande gebouwen. Deze verhoogde tolerantiegraad geldt zeker voor wie zonevreemd woont in een agrarisch gebied.
  Wanneer verwerende partij meent dat zij moet afwijken van het principe dat geen afstandsregels gelden, en dat zij toch rekening moet houden met de afstand van de bestaande zonevreemde woningen ten opzichte van het bedrijf, is het aan verwerende partij om hiervoor een afdoende motivering te geven.
  In casu beperkt verweerster zich ertoe te stellen dat niettegenstaande het feit dat geen afstandsregels gelden, toch ‘rekening moet gehouden worden’ met de leefkwaliteit van de omwonenden. Dit op zich is geen afdoende motief tot weigering.
  Bovendien is er geen enkele aanwijzing dat de leefkwaliteit van de omwonenden aangetast wordt door de gevraagde regularisatie.
- wat de integratie van het project in de omgeving betreft, wijst verwerende partij naar een aantal problemen, met name het uitzicht van de stal, het gebruik van een windbreekgaas en de aanleg van een groenscherm.
  Zij stelt dat de gevels in cellenbetonblokken (desgevallend rood geschilderd) onaanvaardbaar zijn, dat een windbreekgaas ontbreekt en vervangen werd door een plastiek en dat het voorgestelde groenscherm niet volstaat.
  Zij verwijst op deze punten evenwel terecht naar het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar die duidelijk stelt dat voormelde problemen niet onoverkomelijk zijn, maar kunnen opgelost worden mits het opleggen van voorwaarden. Deze voorwaarden zijn:
  - voor de gevels in cellenbetonblokken dient een paneel met rood gevelsteenmotief of een rode bakstenen muur gebouwd worden
  - er dient een nieuw windbreekgaas geplaatst te worden
  - het bedrijf dient de nodige verfraaiingswerken uit te voeren om te voldoen aan de huidige milieunormen, bvb inzake verluchting, mestopslag.
  - Rondom het bedrijfsgebouw dient een groenscherm aangeplant te worden tijdens het eerstvolgende plantseizoen na het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning. Deze beplanting dient uitgevoerd

te worden met 2 en waar mogelijk 3 (bvb aan de linkerkant van de stal) rijen hoogstammige bomen, aangevuld met een dichte onderbegroeiing van streekeigen struiken, zodat een dichte houtkant als zichtscherm kan worden ontwikkeld. Waar mogelijk is dit groenscherm minstens 6m breed. Deze beplanting dient doorlopend en op een vakkundige wijze onderhouden te worden teneinde zijn afschermende functie optimaal te behouden.'

Verwerende partij stelt letterlijk in haar besluit 'Voor deze aspecten wordt verwezen naar de voorwaarden gesteld in het advies van 30 juli 2008 van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar.' Niettemin oordeelt zij dat het project niet integreerbaar is in de omgeving ... en dit zonder verdere motivering.

Ook op dit punt is de motiveringsplicht dan ook manifest geschonden. Dit geldt in casu des te meer daar verzoeker in een motiveringsnota, neergelegd naar aanleiding van de hoorzitting van de provincie op 21 oktober 2008 en aangetekend opgestuurd op 20 oktober 2008 uitdrukkelijk meegedeeld heeft 1) dat het windbreekgaas reeds was aangebracht en 2) dat hij akkoord ging met de door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar voorgestelde voorwaarden. Verwerende partij heeft hier eenvoudigweg geen rekening mee gehouden, hetgeen ook blijkt uit de vermelding in de bestreden beslissing dat de beroeper geen argumenten zou hebben bijgebracht.

Nu verwerende partij haar beslissing niet heeft gestoeld op concrete motieven, getoetst aan de werkelijke plaatselijke toestand, maar zich beperkt heeft tot algemene principes, is zij manifest te kort geschoten in haar motiveringsplicht.

Haar vage motieven gaan daarenboven volledig in tegen de verschillende gunstige adviezen van zowel de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar als Duurzame Landbouwontwikkeling, als de eigen provinciale administratie. Verwerende partij is weliswaar niet gebonden door deze adviezen, maar conform vaste rechtspraak van de Raad van State brengt een afwijking van de adviezen wel een bijkomende motiveringsplicht met zich mee. In casu is hieraan niet voldaan. Deze adviezen tonen bovendien aan dat de weigeringsmotieven niet correct zijn.

Ook voor het feit dat verweerster zelf naar aanleiding van de beslissing over de milieuvergunning het compleet tegenovergestelde standpunt innam, ontbreekt elke motivering. Zoals gesteld in de feitenweergave, stelde verwerende partij in haar besluit van 20 december 2007 nog 'dat de inrichting gelegen is in agrarisch gebied en de niet-vergunde uitbreidingen blijken in aanmerking te komen voor regularisatie'. Wanneer verzoekende partij dan conform de afspraken deze regularisatie-aanvraag effectief indient, krijgt zij van verwerende partij alsnog het deksel op de neus. Verwerende partij is niet gebonden door haar eigen eerdere beslissing, maar dient wel aan te tonen waarom zij haar mening herziet. In de bestreden beslissing ontbreekt deze motivering, en bovendien zijn de motieven die aangehaald worden niet afdoende en niet correct.

Gelet op dit alles, dient geconcludeerd te worden dat de aangehaalde bepalingen geschonden zijn. Het enige middel is manifest gegrond".

Beoordeling

5.1. De verwerende partij kan worden gevolgd waar zij opwerpt dat de verzoekende partij niet aangeeft waarin de schending van artikel 4 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening bestaat. Het middel is in zoverre dan ook niet ontvankelijk.

5.2. Gelet op het suppletoir karakter van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, wordt het middel afgeleid uit de schending ervan geacht te zijn afgeleid uit de schending van het toentertijd geldende artikel 53, § 3, eerste lid van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (hierna: het gecoördineerde decreet), dat aan de deputatie, wanneer zij uitspraak doet over een bouwaanvraag, een motiveringsverplichting oplegt die niet minder streng is dan deze die is opgelegd in de eerstgenoemde wet.

5.3. Om te voldoen aan de voormelde motiveringsverplichting wat betreft de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, moeten in de vergunning duidelijk de met de goede plaatselijke aanleg of ruimtelijke ordening verband houdende redenen worden vermeld die de beslissing verantwoorden, derwijze dat het de aanvrager of de belanghebbende derde mogelijk is met kennis van zaken tegen de bestreden beslissing op te komen en dat de Raad van State de hem opgedragen wettigheidscontrole kan uitoefenen. De opgelegde formele motiveringsverplichting houdt eveneens in dat enkel met de in het besluit vermelde redengeving rekening kan worden gehouden.

Wat die beoordeling betreft, dient de vergunningverlenende overheid in de eerste plaats rekening te houden met de ordening in de onmiddellijke omgeving. Zij dient tevens in concreto te geschieden en uit te gaan van de bestaande toestand.

5.4. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht is de Raad van State enkel bevoegd om na te gaan of de bevoegde administratieve

overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is gekomen.

5.5.1. Uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat de aanvraag in overeenstemming wordt geacht met de planologische bestemming volgens het gewestplan. Zij wordt echter onverenigbaar geacht met de goede ruimtelijke ordening.

Wat betreft de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening wordt in het bestreden besluit overwogen dat de afstandsregel voor de uitbreiding van bestaande bedrijven weliswaar niet geldt, “maar dat niettemin rekening dient te worden gehouden met de leefkwaliteit van de omwonenden en de goede aanleg van de plaats”. Voorts wordt gesteld dat het rood verven van de cellenbetonblokken onaanvaardbaar is, dat er aan de bovenkant van de zijgevels plastiek is gespannen en dat het groenscherm niet volstaat. Blijkens het bestreden besluit is de verwerende partij “van oordeel dat de uitbreiding van de bestaande stal zich niet op aanvaardbare wijze in de omgeving integreert, dat de leefkwaliteit van de omwonenden en de goede plaatselijke ordening in het gedrang worden gebracht”.

5.5.2. Met de verzoekende partij kan worden gesteld dat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in het bestreden besluit beperkt is tot stijlformules en algemeenheden, en aldus geen afdoende motivering bevat inzake de verenigbaarheid van de regularisatieaanvraag met de goede ruimtelijke ordening. In het bestreden besluit wordt in het geheel niet gepreciseerd of geconcretiseerd hoe en in welke zin “de leefkwaliteit van de omwonenden en de goede plaatselijke ordening in het gedrang worden gebracht”.

Waar in het bestreden besluit wordt overwogen dat “de strook woongebied langs de Vonderstraat (…) zich op ongeveer 150m van het bedrijf (bevindt)” en dat “de dichtstbijzijnde zonevreemde woning langs de Salmmeirweg (…) zich op ongeveer 80m afstand (bevindt)”, gegevens die ook kunnen wijzen op de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving, worden deze beschrijvingen niet betrokken bij de concrete beoordeling van de aanvraag in relatie tot de goede ruimtelijke ordening.

5.5.3. De overweging in het bestreden besluit dat het "onaanvaardbaar" is dat de "cellenbetonblokken zouden rood geverfd worden", betreft een loutere ponering en kan niet als afdoende weigeringsmotief worden aanzien.

Evenmin volstaan de overwegingen dat "er plastiek is gespannen" aan de bovenkant van de zijgevels, en dat "het groenscherm van ca. 2m breed aan de oost-zuid zijde en zuid-west zijde van het gebouw (niet) volstaat", als afdoende weigeringsmotieven. Uit de plannen gevoegd bij de bouwaanvraag blijkt immers dat de verzoekende partij windbreekgaas in groene kleur wil aanbrengen, en dus bereid is om, in overeenstemming met de voorwaarden opgelegd in het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, het plastiek te vervangen. Uit de nota van 20 oktober 2008 die de verzoekende partij aan de verwerende partij heeft bezorgd naar aanleiding van de hoorzitting blijkt overigens dat het windbreekgaas reeds aan de zijgevels was aangebracht.

Wat het groenscherm betreft, dient te worden vastgesteld dat het aanleggen van een groenscherm van minstens 6 meter breed één van de voorwaarden was zoals opgelegd door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, en dat de verzoekende partij in haar nota van 20 oktober 2008 aan de verwerende partij te kennen gaf dat zij bereid was een groenscherm aan te planten in overeenstemming met het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Deze elementen zijn niet betrokken in de motivering van het bestreden besluit. De verwerende partij heeft er zich, zoals gesteld, toe beperkt te stellen dat "er plastiek is gespannen" aan de bovenkant van de zijgevels, en dat "het groenscherm van ca. 2m breed aan de oost-zuid zijde en zuid-west zijde van het gebouw (niet) volstaat".

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van 23 oktober 2008 van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende verwerping van het beroep, ingesteld door Carl de Braekeleer voor DLV, namens de b.v.b.a. Herpal, tegen het besluit van 13 augustus 2008 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel waarbij de stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het regulariseren van een vleesvarkensstal op een perceel gelegen te Rijkevorsel, Salmmeirweg 17, kadastraal bekend sectie H, nr. 127/b.

2. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van eenendertig januari 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,

bijgestaan door

Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Silvan De Clercq **Roger Stevens**